

der fremdeles giver Dyrtidstillæg, kunde benytte Dyrtidsskatteformen. Der tilvejebringes nu Lighed, idet alle Kommuner maa gaa samme Vej.

I 3die Stykke af § 6 er der kun et enkelt Punkt, hvorom der var Uoverensstemmelse, nemlig Spørgsmaalet om Kommunens Ret til med Indenrigsministerens Samtykke udover det fastsatte Beløb at afholde Dyrtidsudgifter uden Statsrefusion. Som ærede Medlemmer vil erindre fra min Forhandling med dette høje Ting, var det mig yderst magtpaaliggende, at denne Adgang ikke afskares, idet det er forebragt for mig med en saadan Styrke, at jeg maa anse det for uimodsigelig rigtigt, at der er Kommuner, der ikke vilde kunne komme igennem med de Beløb, der stilles til Raadighed i første Del af Paragraffen, Kommuner, som vilde være nødte til at afstaa fra efter deres Skøn absolut nødvendige sociale Foranstaltninger, hvis ikke en saadan Adgang var aabnet for dem. For at finde en Udvej til at skaffe Kommunerne dette Beløb har jeg bragt i Forslag i Fællesudvalget, at Samtykket ikke skal gives af Indenrigsministeren alene, men af Indenrigsministeren med Tilslutning af Rigsdagens Finansudvalg. Det vil jo, saaledes som Forholdene ligger, betyde, at Kommuner, hvor der er Enighed om Foranstaltningernes Gennemførelse, vel i Regelen vil have lettere ved at overbevise den samlede Rigsdag om Nødvendigheden af saadanne Foranstaltninger end Kommuner, hvori Partierne staar stærkt imod hinanden overfor dette Spørgsmaal.

§§ 7 og 8 er uforandret overførte fra Dyrtidsloven, og §§ 9 og 10 er uforandret overførte fra Levnedsmiddelloven.

Som ærede Medlemmer heraf vil se, er Uoverensstemmelserne mellem Tingene udjævnedes paa den Maade, at for de nye Paragraffers Vedkommende har man med de af mig nævnte Ændringer i alt væsentligt fulgt, hvad der allerede af Folketinget var udtalt Ønske om, medens man i § 4 har ordnet Flæskespørgsmaalet paa en Maade, der er tilvejebragt ved Forhandlingen i Fællesudvalget. Finansielt betyder dette, at det Beløb, som Forslaget gaar ud paa at stille til Disposition for Indenrigsministeriet til Nedsættelse af Priiserne i et halvt Aar, vil nedgaa fra 50 Mill. Kr. til 43 Mill. Kr. Jeg har i min Opgørelse af dette Forhold anvendt et halvt Aar, idet Oktober Maaned jo har ligget udenfor de Meddelelser om de finansielle Forhold, som tidligere var givne Tinget, og derfor var det rigtigt at tage den

med. Den var medtaget i Beløbet 50 Mill. Kr., som jeg nævnedes. Da Formindskeksen paa Flæskeparagraffen her er ca. 6,6 Mill. Kr., kan jeg anslaa den samlede Bevilling til ca. 43 Mill. Kr. I administrativ Henseende er der tilvejebragt en Ordning, om hvilken jeg tør sige, at den vil volde store Vanskeligheder for Kommunerne, navnlig for de store og særlig de største. De ganske smaa Kommuner vil sikkert som altid have lettere ved at administrere. Forholdene er jo der som Regel med Hensikts paa de enkelte Beboere dette, at Kommunen har Kendskab til deres Forhold, og denne Overskuelighed og det forholdsvis ringe Apparat vil muliggøre, at det hele er lettere at administrere. Men i de store og i de større Kommuner vil det sikkert være forbundet med store Vanskeligheder, for mange saa store, at de vil foretrække at anvende Bemyndigelsen til selv at paatage sig Udgiften ved at supplere Statsforanstaltningerne. Jeg skal kun gøre opmærksom paa, at hvis man vilde have bevilget 1 Mill. Kr. yderligere, vilde man have kunnet spare Kommunerne for Administrationsvanskelighederne og alle Administrationsudgifterne ved selv at overtage Suppleringsforanstaltningerne. Men i øvrigt er Forslaget her i Modsætning til det Forslag, som har været skitseret paa tidligere Stadier af Forhandlingerne, nu ved Forhandlingerne i Fællesudvalget naaet til en saadan Udformning, at de grelle Vilkaarligheder og Urimeligheder, som har været paapegede tidligere, ikke er til Stede, og da det sikkert ikke har været nogens Hensigt at skabe saadanne Vilkaarligheder, har Fællesudvalgets Forhandlinger været til Nytte. Forslagets Forringelse set fra mit Synspunkt fremkommer jo ved det væsentlige Forhold, at der er Adgang for en Del af den høje Rigsdag til at fastholde et Nej overfor visse Foranstaltninger, her overfor et finansielt Beløb og overfor en ensartet Ordning; og overfor dette Nej har der ikke været andet end at overveje den samlede Ordningens Fortrin. Under Henvisning til, hvad jeg her har maattet gøre Rede for paa et lidt tidligere Tidspunkt af Forhandlingerne end tilsigtes, kan jeg for mit Vedkommende anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i den af Fællesudvalget indstillede Skikkelse.

Ordføreren (Kragh): Til den Gennemgang af Enkelthederne i den i Fællesudvalget opnaaede Overenskomst, der nu har fundet Sted ved den højtærede Mini-